

Van alle kerst-cd's klinkt alleen Kate Bush nog origineel

Flink glimmende kitschballen, stroperig sentiment en dwarse jazzvloekjes; kerstmuziek is er in vele soorten. Gezapig lijkt het sleutelwoord, behalve bij Kate Bush, Izaline Calister en Tin men and the Telephone. Een vredige Kerst? Vergeet het.

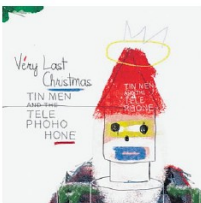
DOOR AMANDA KUYPER EN JAN VOLLAARD

NASTERDAM. Het best verkochte kerstalbum van dit jaar is *Christmas* van Michael Bublé. De Canadese crooner verkocht in de vier weken dat het album uit is al miljoenen exemplaren. Niet slecht voor een artiest die twee jaar geleden stelling bewoog dat hij nog niet rijp genoeg was voor een kerstalbum. Maar boeiend? Het album bestaat volledig uit evergreens als *White Christmas*, *Jingle Bells* en *Feliz Navidad*.

De in maatpak gestoken crooner met immer kwajongensachtige uitspraken brengt een pure Vegaskerst. Net als op zijn gewone albums bluft hij zich enerzijds met een nonchalante aanpak door belegen repertoires: 'I mean the big fat man with the long white beard, he's coming to town!', Of Santa Buddy, slip a Rolex under the tree, for me. 'I've been an awful good guy.'

Anderzijds, wanneer Bublé zijn ego binnenboord houdt, komen aardige vertellingen voorbij die een soort nostalgisch genoegen oproepen. Maar wel weer ogenblikkelijk herinneren aan de Kerst van Bing Crosby. Bublé's *Jingle Bells* met The Puppini Sisters in de rol van The Andrews Sisters is bijna een kopie. En ook de arrangementen van *I'll Be Home For Christmas* hebben alles weg van Crosby's zwijnjelkersten.

Grappig is het antwoord op Bublé's 'kerstseller': *The Christmas Songs That Inspired Michael Bublé*, waarop Crosby, Frank Sinatra, Sammy Davis Jr., Nat King Cole en anderen nog even laten horen hoe het moet. Er is een groot verschil tussen de zoveelste verzameling herwerkingen van uitgekauwde klassiekers, of origineel kerstmateriaal. Tienertidool Justin Bieber geeft er tenminste nog een draai aan met zijn versie van *The Little Drummer Boy*, waarin hij door

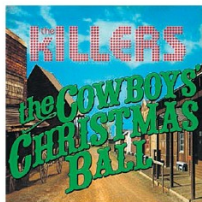

rapper Busta Rhymes aan het rappen wordt gezet. Als Busta daarna op stoere toon over *mistletoes* en de zegeningen van het familiekerst begint, is het met de geloofwaardigheid echter snel gedaan.

Uit de indiehoek komt het kerstalbum *Have Yourself a Merry Little Christmas* van She and Him (Zooey Deschanel en M. Ward), dat weer net zo schaafteloos gebruikmaakt van het overbekende standaardrepertoire. Hun versie van *Rockin' around the Christmas Tree* (Brenda Lee) voegt hooguit een gezapig kerstverwendelijk sfeertje toe aan het origineel – en dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Wie de kerstpopstrategie wil ontlopen, doet goed aan een mixtape te maken van de lichtpuntes in het genre. The Killers leveren voor hun jaarlijkse goede doel de vrolijke huppelende *The Cowboy's Christmas Ball*, die het goed doet naast de frisse kitschpop van de Rotterdamse beatgroep The Kik met *A Christmas Song For You*. Bekend als de clip van laatstgenoemde: het kerstfeest in een Rotterdamse huiskamer loopt op een vrolijke manier uit de hand.

Het Britse duo Emmy The Great & Tim Wheeler schreef een album vol oorspronkelijk materiaal, waarvan *Zombie Christmas* eruit springt door de verfrissende popmelodie van een lied over zombies en engelen. Gelegenheidsduo Smith & Burrows bracht zijn winteralbum al een paar maanden geleden uit en onderscheidt zich met het prachtige *When the Thames froze*, waarschijnlijk het

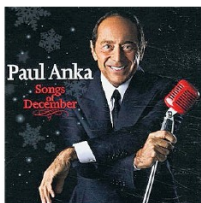

erste en laatste kerstnummer ooit dat begint met het woord 'goddank'.

Op diezelfde mixtape zorgt de cast van de hitserie *Glee* voor lichte verstrooiing met hun *Extraordinary Merry Christmas*, waarna zangeres Caro Emerald zwoel mag veinzen dat ze een duet zingt met de in 1988 overleden Brook Benton in *You're all I want for Christmas*. De single staat op *Christmas Duets*, een album met duetten van Nederlandse artiesten met internationale grootheden.

Bijzondere aandacht verdient het prachtige winteralbum *50 Words For Snow* van Kate Bush, die een volstrekt oorspronkelijk invalshoek kiest in het nummer *Wild man* waarin de mythe van de Verschrikkelijke Sneeuwman uit de doeken wordt gedaan. De kerstjazz komt dit jaar ook in vele soorten: van flink glimmende kitschballen, stroperig sentiment (Paul Anka's kerstballades op *Songs of December*) en aangeschoten kerstwild (*500 Pop zing: The Little Drummer Boy* in jazzarrangement) tot dwarse jazzvloekjes.

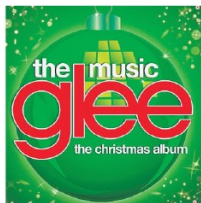
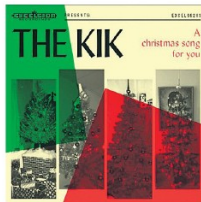
Bijzonder tropisch plezier er, en feestelijk zonder dat het er te dik op ligt, is *Di Fiesta* van de Curaçaose zangeres Izaline Calister. Zij zingt in het

Papiamentse Kerst- en Nieuwjaarsongs. Charmant is *Noël Noël! Noël!!!* van de bijna tachtigjarige componist en arrangeur Michel Legrand met een aantal verrassende namen. Iggy Pop dus, die zich met het vijfdeklassige *Symphonic Orchestra* en koor liet verleiden tot ook weer *The Little Drummer Boy*. Een versie in de voetstapen van David Bowie in 1977, maar eigenlijk vooral klinkend als Johnny Cash in 1963.

Ook bijzonder: de Franse first lady Carla Bruni in een liefelijk bese versie van *Jolis Sapins*, en Milka over het verband in *Vive le Vent*. En verder: Rufus Wainwright, Jamie Cullum, Madeline Peyroux, Imelda Staunton.

Ach, kerstigheid spant veruit de kroon in de meeste kerstmuziek. De prettige uitzondering is het verve van harmonieuze werk dat het jazztrio Tin Men and the Telephone op *Very Last Christmas* laat horen: een vredig kerstfeest? Vergeet het.

Kerstnummers zijn hier, met kinderkoor en al, verknipt, versneden met samples of uit hun verband gebruikt door improvisaties. Zo is *Not So Silent Night* inderdaad zeker niet stil, met flinke impro en slechts in de verte nog een kleine referentie aan de melodie. En helpt een sample van een op hol geslagen rouwplanner in *Driving Home for Christmas* de Kerstavond eigenlijk briljant te soep in.

► Beluister op online muziekdienst Spotify de playlist van Amanda Kuypers 'You Put the Jazz & Soul in Xmas 2011'.